

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 72

Phẩm 39: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 13)

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài đã nhập môn giải thoát Diệu âm tự tại sâu xa của Bồ-tát, tu hành tăng tiến và đi đến chỗ Thần chủ về đêm Khai Phu Nhất Thiết Thọ Hoa, thấy vị Thần này ngồi nơi tòa Sư tử do các diệu bảo tạo thành ở trong lầu gác Chúng bảo hương thọ, có trăm vạn Thần chủ về đêm vây quanh.

Thiện Tài đánh lễ nơi chân Thần chủ, đứng trước chấp tay thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu được Nhất thiết trí? Xin Thánh giả thương xót vì tôi mà giảng nói.

Thần chủ nói:

–Này thiện nam! Nơi thế giới Ta-bà này, lúc mặt trời lặn, hoa sen khép cánh, mọi người không còn du ngoạn, ta thấy những chúng sinh muốn trở về chỗ họ ở, hoặc núi, hoặc thành, hoặc đồng quê, ta đều âm thầm hộ trì cho họ đi đúng đường, đến nơi đến chốn, đêm nghỉ an ổn.

Này thiện nam! Nếu có chúng sinh tuổi trẻ ham sắc, kiêu mạn, buông lung vui say nơi năm dục, thì ta vì họ mà hiện tướng già bệnh chết, khiến họ sợ sệt rời bỏ các điều ác, lại vì họ mà khen ngợi những thiện căn khiến họ tu tập. Vì người bỗn sển khen ngợi Bồ thí, vì người phá giới khen ngợi Tịnh giới, với người sân hận dạy họ hạnh đại Từ, khiến người làm hại thực hành Nhẫn nhục, nếu người biếng trễ khiến họ Tinh tấn, nếu người tán loạn khiến tu Thiền định, người trụ nơi tuệ ác khiến học Bát-nhã, người thích Tiểu thừa khiến trụ vào Đại thừa, người đấm cháp các loài trong ba cõi, khiến họ trụ nơi Nguyện ba-la-mật của Bồ-tát. Nếu có chúng sinh phước trí kém yếu, bị nghiệp trôi buộc bức bách gây trở ngại nhiều, thì làm cho họ trụ nơi Lực ba-la-mật của Bồ-tát. Nếu có chúng sinh tâm ý tối tăm, không có trí tuệ, thì làm cho họ trụ vào Trí ba-la-mật của Bồ-tát.

Này thiện nam! Ta đã thành tựu môn giải thoát Xuất sinh ánh sáng vui mừng của Bồ-tát.

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thánh giả! Cảnh giới của môn giải thoát này như thế nào?

Thần chủ về đêm nói:

–Này thiện nam! Nhập môn giải thoát này tức có thể biết trí phương tiện thiện xảo của Như Lai giáo hóa khắp chúng sinh.

Thế nào là giáo hóa khắp?

Này thiện nam! Tất cả chúng sinh hưởng an vui đều là do diệu lực từ oai đức của Như Lai, vì thuận lời dạy của Như Lai, vì thực hành theo lời của Như Lai, vì học hạnh của Như Lai, vì được sức hộ trì của Như Lai, vì tu tập đạo của Như Lai ấn chứng, vì gieo trồng điều lành của Như Lai làm, vì y theo pháp của Như Lai nói, vì được ánh sáng mặt

trời trí tuệ của Như Lai chiếu đến, vì được sức nghiệp tánh tịnh của Như Lai thu nhận.

Tại sao biết như vậy?

Này thiện nam! Ta nhập môn giải thoát xuất sinh ánh sáng vui mừng to lớn này, nghĩ nhớ Đức Như Lai Tỳ-lô-giá-na thành Đẳng chánh giác, thuở xưa tu hạnh Bồ-tát thấy đều thấy rõ.

Này thiện nam! Thuở xưa, lúc làm Bồ-tát, Đức Thế Tôn thấy tất cả chúng sinh chấp ngã, ngã sở, ở trong nhà tối vô minh, vào rừng rậm kiến chấp, bị tham ái trói cột, bị sân giận hủy hoại, bị ngu si làm rối loạn, bị bồn sển ganh ghét ràng buộc, nên cứ mãi sinh tử luân hồi bần cùng khốn khổ. Thấy như vậy rồi khởi tâm đại Bi tạo lợi ích cho chúng sinh. Đó là khởi tâm nguyện được tất cả đồ dùng châu báu thu tóm tâm chúng sinh, khởi tâm nguyện cho tất cả chúng sinh đều được đầy đủ vật dụng không thiếu thốn, tâm đối với tất cả sự vật đều liả bỏ chấp trước, tâm đối với tất cả cảnh giới không tham nhiễm, tâm đối với tất cả những cái hiện có không keo kiệt, tâm đối với tất cả quả báo không mong cầu, tâm đối với tất cả sự vẻ vang đẹp đẽ không khen chuộng, tâm đối với tất cả nhân duyên không bị mê lầm, khởi tâm quán sát pháp tánh chân thật, khởi tâm cứu giúp tất cả chúng sinh, khởi tâm vào sâu nơi dòng chảy của tất cả pháp, khởi tâm trụ nơi đại Từ bình đẳng đối với tất cả chúng sinh, khởi tâm thật hành phương tiện đại Bi đối với tất cả chúng sinh, khởi tâm làm lộng đại pháp che khắp chúng sinh, khởi tâm dùng chày kim cang đại trí phá tất cả núi chướng phiền não của tất cả chúng sinh, khởi tâm làm cho tất cả chúng sinh tăng trưởng hỷ lạc, khởi tâm nguyện cho tất cả chúng sinh được an vui rốt ráo, khởi tâm tùy chỗ muốn của tất cả chúng sinh mà mưa tất cả của báu, khởi tâm dùng phương tiện bình đẳng tạo mọi thành tựu đầy đủ cho tất cả chúng sinh, khởi tâm làm cho tất cả chúng sinh đầy đủ Thánh tài, khởi tâm nguyện cho tất cả chúng sinh rốt ráo đều được quả trí nơi mười Lực.

Khởi tâm như vậy rồi, được sức của Bồ-tát, hiện đại thần biến khắp pháp giới, hư không giới, ở trước chúng sinh mưa tất cả vật cần dùng, theo sở thích của họ đều được toại ý, đều làm cho họ hoan hỷ, chẳng hối chẳng tiếc, chẳng cách, chẳng dứt.

Dùng phương tiện này thu phục khắp chúng sinh, giáo hóa thành thực, đều làm cho họ ra khỏi khổ nạn sinh tử, chẳng cầu báo đáp, làm sạch tâm báu của tất cả chúng sinh, làm cho họ sinh khởi đồng một thiện căn với tất cả chư Phật, thêm lớn biển phước đức Nhất thiết trí.

Bồ-tát niệm niệm thành tựu đầy đủ cho tất cả chúng sinh, niệm niệm làm nghiêm tịnh tất cả cõi Phật, niệm niệm vào khắp tất cả pháp giới, niệm niệm thấy đều hiện hữu khắp hư không giới, niệm niệm vào khắp tất cả ba đời, niệm niệm thành tựu trí điều phục tất cả chúng sinh, niệm niệm luôn dùng đạo Nhất thiết trí đem lợi ích cho chúng sinh, niệm niệm ở trước các chúng sinh đủ loại sai biệt trong tất cả thế giới, tận cùng kiếp vị lai hiện tất cả Phật thành Đẳng chánh giác, niệm niệm hiện bày khắp tất cả thế giới, nơi tất cả kiếp tu hạnh Bồ-tát chẳng sinh hai tướng. Đó là vào khắp tất cả biển thế giới, trong tất cả chủng loại thế giới, những loại thế giới có ranh giới, những loại thế giới trang nghiêm, những loại thế giới với đủ thứ thể tánh, những loại thế giới với các hình trạng, những loại thế giới được phân bố.

Hoặc có thế giới uế mà gồm cả tịnh, hoặc có thế giới tịnh mà gồm cả uế, hoặc có thế giới chỉ có tạp uế, hoặc có thế giới chỉ có thanh tịnh, hoặc nhỏ hoặc lớn, hoặc thô hoặc tế, hoặc ngay hoặc nghiêng, hoặc úp hoặc ngửa.

Trong tất cả thế giới như vậy, niệm niệm tu hành những hạnh Bồ-tát, nhập vị Bồ-

tát, hiện lực Bồ-tát, cũng hiện tất cả thân Phật nơi ba đời, tùy tâm của chúng sinh khiến thấy biết khắp cả.

Này thiện nam! Như Lai Tỳ-lô-giá-na, lúc tu hành hạnh Bồ-tát như vậy, thấy các chúng sinh chẳng tu công đức, không có trí tuệ, chấp ngã, ngã sở, bị vô minh che lấp, chẳng chánh tư duy, vào các tà kiến, chẳng biết nhân quả, thuận nơi nghiệp phiền não, sa vào hầm sâu hiểm nạn sinh tử, thọ đủ vô lượng những sự khổ, nên đã khởi tâm đại Bi, tu đủ tất cả hạnh Ba-la-mật. Vì các chúng sinh, tán dương thiện căn kiên cố, khiến họ an trụ việc xa rời khổ não bản cùng nơi sinh tử, siêng tu pháp trợ đạo phước trí, vì họ giảng nói những môn nhân quả, vì họ giảng nói nghiệp báo chẳng trái nhau, vì họ giảng nói chỗ chứng nhập của pháp, vì họ giảng nói tất cả ý muốn và sự hiểu biết của chúng sinh và nói tất cả cõi nước thọ sinh, khiến họ chẳng dứt bỏ tất cả giống Phật, khiến họ bảo vệ tất cả giáo Phật pháp, khiến họ lia bỏ tất cả các ác. Lại vì họ tán dương pháp trợ đạo hướng đến Nhất thiết trí, khiến các chúng sinh hoan hỷ, khiến hành pháp thí, giáo hóa khắp tất cả, khiến họ phát khởi hạnh Nhất thiết trí, khiến họ tu học đạo Ba-la-mật của chư Đại Bồ-tát, khiến họ tăng trưởng những biển thiện căn thành tựu Nhất thiết trí, khiến họ đầy đủ tất cả Thánh tài, khiến họ được vào môn tự tại của Phật, khiến họ thâm giữ vô lượng phương tiện, khiến họ quán thấy oai đức của Như Lai, khiến họ an trụ trí tuệ Bồ-tát.

Thiện Tài thưa:

–Thánh giả phát tâm Vô thượng Bồ-đề đã bao lâu?

Thần chủ nói:

–Này thiện nam! Việc này rất khó tin, khó biết, khó hiểu, khó vào, khó nói, tất cả thế gian và hàng Nhị thừa đều chẳng thể biết được, chỉ trừ thần lực của Phật gia hộ, thiện hữu thâm nhận, chứa nhóm công đức thù thắng, chí nguyện thanh tịnh, không tâm thấp kém, không tâm tạp nhiễm, không tâm dua nịnh, được tâm Trí quang minh soi sáng khắp, phát tâm làm lợi ích khắp các chúng sinh, tâm khiến tất cả phiền não cho đến chúng ma không thể hủy hoại được, khởi tâm quyết định thành tựu Nhất thiết trí, tâm chẳng thích tất cả sự vui nơi sinh tử, có thể cầu tất cả diệu lạc của chư Phật, có thể diệt tất cả khổ não của chúng sinh, có thể tu biển công đức của tất cả Phật, có thể quán thật tánh của tất cả pháp, có thể đủ tất cả tin hiểu thanh tịnh, có thể vượt tất cả dòng nước mạnh của sinh tử, có thể vào tất cả biển trí của Như Lai, có thể quyết định đi đến thành pháp vô thượng, có thể dừng mãnh nhập cảnh giới của Như Lai, có thể mau chóng đến quả vị của chư Phật, có thể thành tựu ngay sức của Nhất thiết trí, có thể ở nơi mười Lực đã được rốt ráo. Người như vậy ở đây mới có thể thọ trì, có thể hội nhập, có thể thấu rõ. Vì sao? Vì đây là cảnh giới trí tuệ của Như Lai, tất cả Bồ-tát còn chẳng biết được, huống là những chúng sinh khác. Nhưng nay ta do nương vào oai lực của Đức Phật, muốn khiến cho chúng sinh điều thuận đáng được hóa độ, ý họ mau thanh tịnh, muốn khiến cho chúng sinh tu tập thiện căn, tâm họ được tự tại, nên theo chỗ hỏi của ông mà ta nói rõ.

Bấy giờ, Thần chủ về đêm Khai Phu Nhất Thiết Thọ Hoa muốn nêu lại nghĩa này, quán sát cảnh giới của Như Lai ba đời mà nói kệ rằng:

*Phật tử! Ông đã hỏi
Cảnh giới Phật sâu xa
Dù kiếp như vi trần
Nói mãi chẳng thể hết.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chẳng phải tham, sân, si
Kiêu mạn phiền não ngăn
Những chúng sinh như vậy
Mà biết được Phật pháp
Chẳng phải bỏn sẻn ganh
Dua nịnh những ý xấu
Nghiệp phiền não che đậy
Mà biết được cảnh Phật
Chẳng phải chấp uẩn xứ
Và chấp thân hữu lậu
Người kiến đảo, tướng đảo
Mà biết Phật giác ngộ
Cảnh giới Phật tịch tĩnh
Tánh tịnh rời phân biệt
Chẳng phải chấp ba cõi
Mà biết pháp tánh này.
Sinh nơi nhà chư Phật
Được chư Phật hộ trì
Người giữ tạng Phật pháp
Cảnh giới của trí nhãn
Gần gũi Thiện tri thức
Mến thích pháp bạch tịnh
Siêng cầu lục chư Phật
Nghe pháp này hoan hỷ
Tâm tịnh không phân biệt
Như hư không
Đền trí tuệ phá tối
Cảnh giới của người này
Dùng ý đại từ bi
Bao trùm khắp thế gian
Tất cả đều bình đẳng
Cảnh giới của người này
Hoan hỷ tâm không chấp
Tất cả đều xả được
Bình đẳng thí chúng sinh
Cảnh giới của người này
Tâm tịnh rời các ác
Rốt ráo không hối hận
Làm theo lời Phật dạy
Cảnh giới của người này
Biết rõ tự tánh pháp
Cho đến các loại nghiệp
Tâm họ không loạn động
Cảnh giới của người này
Dũng mãnh siêng tinh tấn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*An trụ tâm bất thoái
Siêng tu Nhất thiết trí
Cảnh giới của người này
Tâm ấy tịch tĩnh trụ Tam-muội
Rốt ráo thanh tịnh không phiền não
Đã tu nhân biển Nhất thiết trí
Là giải thoát của người chứng ngộ
Khéo biết tất cả tướng chân thật
Thâm nhập vô biên môn pháp giới
Độ khắp chúng sinh không thiếu sót
Là giải thoát của bậc trí tuệ
Rõ tánh chân thật của chúng sinh
Chẳng chấp tất cả biển hữu lậu
Như bóng hiện khắp trong nước tâm
Là giải thoát của người chánh đạo
Từ nơi tất cả Phật ba đời
Phương tiện xuất sinh các loại nguyện
Tận những kiếp, cõi siêng tu hành
Là giải thoát của bậc Phổ Hiền
Vào khắp tất cả môn pháp giới
Đều thấy những biển cõi mười phương
Cũng thấy trong đó kiếp thành hoại
Mà tâm rốt ráo không phân biệt
Trong những vi trần của pháp giới
Đều thấy Như Lai ngồi đạo thọ
Thành tựu Bồ-đề độ muôn loài
Là giải thoát của vô ngại nhơn
Ông ở vô lượng biển kiếp lớn
Thân cận cúng dường Thiện tri thức
Vì lợi chúng sinh cầu chánh pháp
Nghe rồi ghi nhớ không quên sót
Cảnh Tỳ-lô-giá-na
Vô lượng, vô biên chẳng thể suy
Ta thừa lược Phật nói cho ông
Khiến ông thâm tâm càng thanh tịnh.*

Này thiện nam! Về thời quá khứ xa xưa, số kiếp nhiều như số vi trần của biển thế giới, có biển thế giới tên là Phổ quang minh chân kim ma-ni sơn. Ở đấy có Phật xuất hiện hiệu là Phổ Chiếu Pháp Giới Trí Tuệ Sơn Tịch Tĩnh Oai Đức Vương.

Này thiện nam! Lúc Đức Phật ấy tu hạnh Bồ-tát, luôn làm nghiêm tịnh biển thế giới đó. Nơi biển thế giới này có các chủng loại thế giới nhiều như số vi trần của một thế giới. Mỗi thế giới chủng có số lượng thế giới nhiều như vi trần nơi một thế giới. Mỗi mỗi loại thế giới đều có Đức Như Lai xuất hiện ở đời. Mỗi mỗi Đức Như Lai diễn nói Khế kinh nhiều như số vi trần của biển thế giới. Mỗi mỗi Khế kinh thọ ký cho các Bồ-tát nhiều như số vi trần của cõi Phật, hiện những thứ thần lực, nói đủ những pháp môn, độ vô lượng chúng sinh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Này thiện nam! Trong biển thế giới Phổ quang minh chân kim ma-ni sơn, có chủng loại thế giới tên là Phổ trang nghiêm tràng.

Nơi chủng loại thế giới ấy có thế giới tên là Nhất thiết bảo sắc phổ quang minh. Thế bằng ma-ni vương có hiện ảnh của tất cả hóa Phật, hình như thành quách cõi trời, dùng ma-ni vương có hiện hình ảnh đạo tràng của tất cả Như Lai làm ranh giới dưới cùng, an trụ trên biển Nhất thiết bảo hoa, tịnh uest-lẫn lộn. Thế giới này có số bốn châu thiên hạ nhiều như số vi trần của núi Tu-di, chính giữa có một bốn châu thiên hạ tên là Nhất thiết bảo sơn tràng. Bốn châu thiên hạ ấy, mỗi thiên hạ ngang dọc đều mười vạn do-tuần, đều có một vạn thành lớn.

Trong châu Diêm-phù-đề thuộc bốn châu thiên hạ ấy có một vương đô tên là Kiên cố diệu bảo trang nghiêm vân đặng, có một vạn đại thành rải rác bao quanh.

Thời kỳ người châu Diêm-phù-đề thọ mạng vạn năm, có vua tên là Nhất Thiết Pháp Âm Viên Mãn Cái gồm có năm trăm đại thần, sáu vạn thế nữ, bảy trăm Vương tử, những Vương tử này đều đoan nghiêm dũng kiện có oai lực lớn.

Đức vua ấy có uy đức trùm khắp châu Diêm-phù-đề, không có kẻ oán địch.

Thế giới ấy, lúc kiếp sắp tận, có năm thứ ô trược phát khởi, dân chúng thọ mạng ngắn ngủi, của cải thiếu thốn, thân hình xấu xí, nhiều khổ ít vui, chẳng tu mười thiện, chuyên làm nghiệp ác, giận dữ tranh giành, hủy nhục, làm quyến thuộc xa lìa, ganh ghét hạnh phúc của người, mặc tình khởi tà kiến, tham cầu phi pháp.

Do nhân duyên ấy nên mưa gió bất thường, lúa mạ chẳng tốt, vườn tược cây cối khô cằn, dân chúng đói kém, nhiều dịch bệnh, tản cư bốn phương không biết nương tựa vào đâu, nên đều đến ở quanh vương đô, số đông đến trăm ngàn vạn ức, to tiếng kêu gào, hoặc giơ tay, hoặc chấp tay, hoặc cúi đầu, hoặc quỳ gối, hoặc nhảy nhót, đầu tóc rối tung, y phục rách rưới, da dẻ nhăn nứt, mặt mắt mất thần, đồng hướng về cung vua kêu van:

–Đại vương! Đại vương! Chúng tôi ngày nay nghèo cùng trợ trợ, đói khát lạnh lẽo, bệnh tật ốm gầy, khốn khổ bức bách, cái chết gần kề, không chỗ nương tựa, không biết kêu cứu vào đâu. Chúng tôi đồng về nương với Đại vương. Chúng tôi xem đại vương là bậc nhân từ trí tuệ, ở chỗ Đại vương chúng tôi mong được sự an lạc, mong được thương yêu, mong được sống còn, mong được che chở, mong được của cải, mong gặp cầu đồ, mong gặp đường sá, mong gặp thuyền bè, mong thấy đảo châu báu, mong được lợi lạc, mong lên Thiên cung.

Bấy giờ, nhà vua nghe lời kêu than của dân chúng, liền được trăm vạn vô số môn đại Bi, nhất tâm tư duy phát khởi mười lời đại Bi. Những gì là mười? Đó là:

Thương thay chúng sinh, sa vào hố lớn sinh tử không đáy, ta phải làm cách nào để cứu họ, cho họ an trụ nơi bậc Nhất thiết trí.

Thương thay chúng sinh, bị phiền não bức bách, ta phải làm cách nào cứu giúp họ, cho họ an trụ nơi tất cả nghiệp lành.

Thương thay chúng sinh, bị sinh lão bệnh tử khủng bố, ta phải làm cách nào làm chỗ nương tựa, khiến cho họ vĩnh viễn được thân tâm an lạc.

Thương thay chúng sinh, thường bị các sự sợ hãi nơi thế gian thúc ép, ta phải làm thế nào hỗ trợ họ, làm cho họ an trụ đạo Nhất thiết trí.

Thương thay chúng sinh, không có mắt trí thường bị thân kiến nghi lầm che đậy, ta phải dùng phương tiện gì cho họ mau lìa bỏ kiến chấp.

Thương thay chúng sinh, thường bị si tối làm mê lầm, ta phải hành thế nào để làm

đèn sáng cho họ soi thấy thành Nhất thiết trí.

Thương thay chúng sinh, thường bị bốn sên ganh ghét, đua nịnh dối trá làm như đực, ta phải làm thế nào để nêu bày chỉ dẫn khiến họ chứng được Pháp thân thanh tịnh.

Thương thay chúng sinh, mãi trôi chìm trong biển lớn sinh tử, ta phải làm sao cứu vớt đưa họ được lên bờ Bồ-đề.

Thương thay chúng sinh, các căn ương bướng khó điều khó phục, ta phải chế ngự giáo hóa thế nào cho họ được đầy đủ thần lực của Phật.

Thương thay chúng sinh, như kẻ mù lòa chẳng thấy đường sá, ta phải dẫn dắt thế nào cho họ được vào cửa Nhất thiết trí.

Nói như thế xong, đức vua truyền đánh trống ban lệnh:

– Nay ta sẽ bố thí khắp tất cả chúng sinh, tùy theo nhu cầu đều làm cho đầy đủ cả.

Vua lại ban lệnh cho tất cả các thành lớn nhỏ trong châu Diêm-phù-đề và các thôn xóm đều mở kho xuất ra các loại vật dụng, đó là vàng, bạc, lưu ly, ma-ni, châu báu, lương thực, y phục, chuỗi báu, hương hoa, cung điện, nhà cửa, thuốc men, đồ dùng, giường ghế, xe cộ, lụa là, gấm vóc đều đem bố thí, dựng cờ báu ma-ni đại Quang minh, ai xúc chạm với ánh sáng của ma-ni đều được an ổn. Cũng bố thí tất cả loại thuốc thang chữa bệnh, các loại đồ đựng báu đựng đầy các thứ báu, đồ đựng kim cang đựng đầy các loại hương, đồ đựng hương báu đựng đầy các thứ y phục, cho đến đức vua có thể xả thí cung điện, vợ con, vương vị, da thịt, tay chân, môi răng, miệng lưỡi, mũi tai, đầu mắt, tâm can, tỳ phế.

Phía Đông của vương đô có cổng tên là Ma-ni sơn quang minh. Ngoài cổng thành ấy có hội trường bố thí rộng rãi bằng phẳng sạch sẽ, không hầm hố, không gai góc, cát sỏi, tất cả đều do các báu tạo thành, rải các hoa báu, xông các hương thơm, đốt các đèn báu, tất cả mây hương, đầy cả hư không, vô lượng cây báu xếp hàng thứ lớp, vô lượng lưôi hoa, vô lượng lưôi hương che kín bên trên. Trong hội thí này có tòa Sư tử, đất bằng mười thứ báu, lan can cũng bằng mười thứ báu, mười thứ cây báu bao quanh, dưới là kim cang bảo luân. Dùng tất cả thứ báu làm tượng Long thần cầm bảo vật để tăng vẻ oai nghiêm cho hội trường, cờ phướn bày hàng, lưôi báu giảng che, vô lượng thứ hương luôn tỏa mùi thơm thương diệu, hàng lụa báu đẹp trải giảng khắp nơi, trăm ngàn âm nhạc luôn hòa tấu. Lại có lọng báu thường phóng ra vô lượng ánh sáng báu như vàng Diêm-phù-đàn chói sáng trong sạch. Lưôi báu che phủ, buông các đai báu ma-ni chuỗi báu. Những thứ linh báu hằng phát ra âm thanh vi diệu khuyên các chúng sinh tu hành nghiệp lành.

Lúc đó, đức vua ngự nơi tòa Sư tử, hình tướng uy dũng đủ những tướng tốt, châu báu đẹp sáng dùng làm mũ, thân Na-la-diên không hư hoại, tánh hiền thiện, tài pháp hai thứ đều tự tại, biện luận vô ngại, trí tuệ siêu phàm, trị nước không ai trái mệnh lệnh.

Bấy giờ, vô lượng vô số trăm ngàn vạn ức triệu chúng sinh ở đủ các cõi nước, đủ các thứ tộc họ, đủ các hình mạo, đủ các thứ y phục, đủ các loại ngôn từ, đủ các thứ ưa muốn, đua nhau đến hội trường bố thí này, quán sát đức vua đều cho là người đại trí, đại phước, là bậc đủ đức, đủ hạnh, đủ nguyện, là nhà đại thí chủ.

Nhà vua thấy những người đến cầu xin, sinh tâm thương xót, tâm hoan hỷ, tâm tôn trọng, tâm thiện hữu, tâm, tâm tương tục, tâm tinh tấn, tâm bất thoái, tâm thí xả, tâm hiện hữu khắp.

Này thiện nam! Bấy giờ, đức vua thấy người đến xin, tâm hoan hỷ trong giây lát của nhà vua còn hơn sự hoan lạc trong trăm ngàn ức triệu kiếp của Thiên vương Đạo-

lợi, Thiên vương Dạ-ma, Thiên vương Đâu-suất-đà, cho đến hơn cả sự an vui tịch tĩnh trong vô số kiếp của Thiên vương Tịnh cư.

Này thiện nam! Ví như có người nhân từ hiếu thảo, gặp nạn loạn lạc, cha mẹ vợ con, anh em, chị em đều thất lạc, tình cờ ở chốn đồng hoang, đường vắng được đoàn tụ đông đủ, thì sự vui mừng biết ngần nào.

Tâm hoan hỷ của nhà vua khi thấy những người đến cầu xin cũng như vậy.

Này thiện nam! Nhà vua ấy nhờ Thiện tri thức nên được tăng trưởng sự hiểu biết và chí nguyện nơi Phật Bồ-đề, các căn thành tựu, tâm tín thanh tịnh hoan hỷ viên mãn.

Vì sao? Vì nhà vua là bậc Bồ-tát siêng tu các công hạnh cầu Nhất thiết trí, nguyện tạo được lợi ích cho tất cả chúng sinh, nguyện được diệu lạc của Bồ-đề vô lượng, rời bỏ tất cả những tâm bất thiện, thường thích chứa nhóm tất cả thiện căn, thường nguyện cứu giúp tất cả chúng sinh, thường thích quán sát đạo Nhất thiết trí, thường ham tu hành pháp Nhất thiết trí, làm thỏa mãn nguyện vọng của tất cả chúng sinh, vào biển lớn công đức của tất cả Phật, phá trừ tất cả núi ma nghiệp hoặc chướng ngại, tùy thuận giáo hạnh của tất cả Như Lai, thực hành đạo Nhất thiết trí vô ngại, đã có thể vào sâu nơi dòng Nhất thiết trí, tất cả dòng pháp thường hiện tiền, có đại nguyện vô tận làm đại trợ lực, trụ nơi pháp đại nhân, chứa nhóm tất cả tạng lành phổ môn, lia tất cả chấp, chẳng nhiệm tất cả cảnh giới thế gian, biết các pháp tánh như hư không, đối với những người đến xin xem như con một, xem như cha mẹ, xem là phước điền, xem là khó được, xem là ân nhân, xem là chỗ bền chắc, xem là thầy, là Phật, chẳng chọn xứ sở, chẳng lựa chủng tộc, chẳng phân hình mạo, tùy theo chỗ muốn của họ, nhà vua vẫn một tâm Từ bi bình đẳng vô ngại cung cấp đầy đủ cho tất cả. Người cầu lương thực thì cho lương thực. Người xin y phục thì cho y phục. Người xin vàng bạc thì cho vàng bạc. Cho đến những người cầu xin xe cộ, ruộng vườn, nhà cửa, voi ngựa, châu báu, phước lọng, hương hoa, quyến thuộc nhà vua đều cấp cho tất cả.

Trong hội thí này có Trưởng giả nữ tên là Bảo Quang Minh cùng với sáu mươi đồng nữ, dung mạo đoan chánh đẹp đẽ, mọi người thích nhìn, da màu chân kim, tóc và mắt màu xanh biếc, thân phát mùi thơm, miệng diễn nói phạm âm, y báu thượng diệu trang nghiêm trên thân, thường có tâm hổ thẹn, chánh niệm chẳng loạn, đầy đủ oai nghi, cung kính Sư trưởng, thường nhớ thuận hành hạnh vi diệu sâu xa, những pháp đã nghe ghi nhớ chẳng quên, thiện căn đời trước chảy thấm nơi tâm, thanh tịnh dường như hư không, khắp ban lợi lạc cho chúng sinh, thường thấy chư Phật, cầu Nhất thiết trí.

Bấy giờ, nàng Bảo Quang Minh cách đức vua không xa, chấp tay đánh lễ, tự nghĩ: “Ta được lợi lành, ta được lợi lành! Nay ta được thấy bậc Thiện tri thức”.

Đối với nhà vua, nàng nghĩ là Đại sư, là Thiện tri thức, là đủ Từ bi, là có khả năng thâm nhận. Tâm nàng chánh trực, rất vui mừng, liền cỡi chuỗi báu dâng lên vua và phát nguyện:

–“Nay Đại vương này làm chỗ nương cho vô lượng, vô biên chúng sinh mê tối, nguyện ngày sau tôi cũng như vậy.

Như Đại vương đây, những pháp đã biết, các thừa đã theo, đạo đã tu, sắc tướng đã đủ, tài sản đã có, chúng hội đã thâm tóm, vô biên vô tận, khó hơn khó hoại, nguyện ngày sau tôi cũng đều được như vậy. Đức vua đây sinh ở đâu tôi đều theo sinh nơi đó”.

Đức vua biết nàng ấy phát tâm như vậy nên bảo:

–“Này đồng nữ! Tùy ý nàng muốn ta đều cấp cho. Tất cả những cái hiện có nay ta đều xả cả, làm cho các chúng sinh đều được đầy đủ”.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy, nàng Bảo Quang Minh rất hoan hỷ, lòng tin thanh tịnh, liền nói kệ ca ngợi đức vua:

*Thuở xưa thành ấp này
Lúc chưa có Đại vương
Không có mấy may vui
Dường như xứ ngạ quỷ.
Chúng sinh sát hại nhau
Cướp trộm và dâm dật
Hai lưỡi nói dối trá
Lời thô ác vô nghĩa
Tham lam tài vật người
Sân hận tâm độc ác
Tà kiến làm điều quấy
Chết rồi đọa cõi ác
Do những chúng sinh này
Bị ngu si che lấp
Ở trong kiến điên đảo
Trời ít khi mưa xuống
Vì không mưa đúng mùa
Ngũ cốc đều chẳng mọc
Cỏ cây đều khô héo
Sông suối cũng cạn kiệt
Lúc chưa có Đại vương
Sông ao đều khô cạn
Thây chết chật trong vườn
Xem như chốn đồng hoang
Đại vương lên ngôi báu
Rộng cứu những chúng sinh
Mây mát che tám phương
Khắp nơi đều mưa xuống.
Đại vương cai trị dân
Dứt hết những bạo ngược
Hình ngục đều dẹp bỏ
Kẻ côi cút được an
Ngày trước các chúng sinh
Thường tàn sát lẫn nhau
Uống máu và ăn thịt
Nay đều sinh tâm từ.
Ngày trước các chúng sinh
Nghèo cùng thiếu y phục
Dùng cỏ tự che thân
Đói gầy như ngạ quỷ
Khi Đại vương trị vì
Lúa tốt tự nhiên sinh
Trong cây sinh y phục*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nam nữ đều xinh đẹp
Ngày trước tranh lợi nhỏ
Phi pháp lấn đoạt nhau
Nay thời đều giàu đủ
Như khu vườn Đệ Thích
Ngày trước người làm ác
Không an phận, tham đắm
Vợ người và đồng nữ
Cùng xâm bứt lẫn nhau.
Nay thấy vợ con người
Xinh đẹp trang sức khéo
Mà tâm không nhiễm vướng
Giống như trời Tri Túc.
Ngày trước các chúng sinh
Nói dối chẳng chân thật
Phi pháp không lợi ích
Dua nịnh lấy lòng người
Nay tất cả mọi người
Đều bỏ lời nói ác
Tâm họ rất dịu dàng
Lời nói cũng điều thuận
Ngày trước các chúng sinh
Làm nhiều hạnh tà vạy
Chấp tay cung kính lạy
Những trâu, bò, heo, dê
Nay theo pháp của vua
Tổ ngộ trừ tà kiến
Biết rõ báo khổ vui
Đều từ nhân duyên khởi.
Đại vương diễn diệu âm
Người nghe đều vui mừng
Âm thanh của Thích, Phạm
Tất cả không bằng được.
Lọng báu của đại vương
Ở trên cao không trung
Cán bằng ngọc lưu ly
Trùm bằng lưới ma-ni.
Linh vàng tự nhiên phát
Tiếng Phật rất hòa nhã
Tuyên dương pháp vi diệu
Trừ hoặc của chúng sinh.
Kế-lại rộng diễn nêu
Các cõi Phật nơi mười phương
Trong tất cả những kiếp
Như Lai và quyến thuộc.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Và lại thứ lớp nói
Quá khứ mười phương cõi
Và trong cõi nước đó
Tất cả các Như Lai
Lại phát tiếng diệu âm
Khắp cõi Diêm-phù-đề
Nói rộng về nhân thiên
Những nghiệp làm sai khác
Chúng sinh nghe tiếng này
Tự biết những hạnh nghiệp
Bỏ ác siêng tu hành
Hồi hướng quả giác ngộ
Vương phụ Tịnh Quang Minh
Vương mẫu Liên Hoa Quang
Thuở năm trước xuất hiện
Ở ngôi trị thiên hạ
Bấy giờ, có vườn rộng
Vườn có năm trăm ao
Mỗi ao ngàn cây lớn
Trên cây đầy những hoa
Ở trên bờ ao ấy
Xây dựng nhà ngàn cột
Lan can, đồ trang nghiêm
Không gì là chẳng đủ
Mạt thế khởi pháp ác
Nhiều năm chẳng có mưa
Sông ao đều khô cạn
Cỏ cây cũng khô héo
Bấy ngày trước vua sinh
Trước hiện tướng điềm linh
Người thấy đều suy nghĩ
Bậc cứu thế sẽ hiện
Bấy giờ, vào giữa đêm
Đại địa động sáu cách
Có một ao hoa báu
Sáng như ánh mặt trời
Trong vườn năm trăm ao
Đầy nước tám công đức
Cây khô đều đâm chồi
Hoa lá đều tươi tốt
Nước ao đã đầy tràn
Chảy lan tất cả xứ
Khắp cả cõi Diêm-phù
Không đâu chẳng nhuận thấm.
Dược thảo và cây cối

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trăm thứ lúa bắp đậu
Nhánh lá hoa trái hạt
Tất cả đều sum suê
Rãnh mương và gò nổi
Những nơi cao và thấp
Tất cả những chỗ ấy
Tự nhiên bằng phẳng cả
Gai gốc cùng cát sỏi
Bao nhiêu những tạp ứ
Đều ở trong một niệm
Biến thành những ngọc báu
Chúng sinh thấy sự này
Hoan hỷ và ca ngợi
Đều nói được lợi lành
Như khát uống nước ngọt
Bấy giờ, vua Quang Minh
Cùng vô lượng quyến thuộc
Tự nhiên đủ xe pháp
Đi xem khắp khu vườn
Trong số năm trăm ao
Có ao tên Khánh hỷ
Trên ao có Pháp đường
Phụ vương ngự nơi đây
Nhà vua bảo Phu nhân
Ta nhớ bảy ngày trước
Giữa đêm đất chấn động
Trong đây phát ánh sáng
Bấy giờ, trong ao đó
Mọc hoa sen ngàn cánh
Sáng như ngàn mặt trời
Chói đến đỉnh Tu-di
Cọng hoa bằng kim cang
Vàng Diêm-phù làm đài
Cánh hoa bằng những báu
Diệu hương làm nhụy tua
Đức vua sinh trên hoa
Ngôi kiết già đoan nghiêm
Trang nghiêm với tướng tốt
Thiên thần đều cung kính
Tiên vương rất hoan hỷ
Tự vào ao tắm lên
Đem trao cho phu nhân
Bà nên mừng được con
Liền đó tặng báu hiện
Cây báu sinh diệu y

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thiên nhạc tấu mỹ âm
Sung mãn trong hư không
Tất cả các chúng sinh
Đều sinh tâm hoan hỷ
Chấp tay khen hy hữu
Đấng độ đời xuất hiện
Thân vua phóng ánh sáng
Chiếu khắp cả mọi nơi
Làm cho bốn châu thiên hạ
Hết tối, trừ bệnh tật
Dạ-xoa, Tỳ-xá-xà
Độc trừng các cõi ác
Những thứ muốn hại người
Tất cả đều ẩn trốn
Tiếng xấu và thất lợi
Tai họa cùng bệnh tật
Tất cả khổ đều diệt
Mọi người đều hoan hỷ
Phàm là loài chúng sinh
Xem nhau như cha mẹ
Bỏ ác sinh tâm lành
Chuyên cầu Nhất thiết trí
Đóng bít các đường ác
Mở rộng đường nhân thiên
Tuyên dương đạo trí tuệ
Độ thoát các chúng sinh
Chúng tôi thấy Đại vương
Được người lợi hành lớn
Làm cho người cô cùng
Tất cả đều an lạc.*

Bấy giờ, Đồng nữ Bảo Quang Minh nói kệ ca ngợi vua Nhất Thiết Pháp Âm Viên Mãn Cái rồi, đi quanh vô lượng vòng, chấp tay đánh lễ, cung kính cúi mình đứng qua một bên.

Đại vương bảo đồng nữ:

–Lành thay! Đồng nữ, nàng đã có thể tin biết công đức của người khác. Sự việc ấy rất là hy hữu. Nay đồng nữ! Rất nhiều chúng sinh khó có thể tin biết công đức của người khác.

Này đồng nữ! Rất nhiều chúng sinh chẳng biết báo ân, không có trí tuệ, tâm họ đục loạn, tánh chẳng sáng tỏ, vốn không chí lực lại thoái thất sự tu hành. Những người như vậy chẳng tin chẳng biết thần thông trí tuệ và công đức của Bồ-tát và chư Phật.

Này đồng nữ! Nay nàng quyết định cầu đạt đến Bồ-đề, biết được công đức của Bồ-tát như vậy. Nàng sinh trong châu Diêm-phù-đề này phát tâm dũng mãnh, thâm tóm khắp chúng sinh, công chẳng uổng bỏ, rồi đây nàng cũng sẽ thành tựu công đức như vậy.

Đức vua khen đồng nữ xong, tự tay cầm y báu vô giá trao cho đồng nữ và quyến

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thuộc của đồng nữ và bảo từng người: Nàng hãy mặc y này.

Các đồng nữ quỳ gối hai tay lãnh y để trên đầu, rồi mới mặc. Mặc y xong, đồng đi quanh bên phải đức vua.

Trong những y báu đó phát ra ánh sáng của tất cả tinh tú.

Mọi người thấy thế đều nói các đồng nữ này đều tươi đẹp như sao sáng trong đêm thanh vắng.

Này thiện nam! Vua Nhất Thiết Pháp Âm Viên Mãn Cái, thời đó chính là Đức Như Lai Tỳ-lô-giá-na hiện nay. Vua Quang Minh thuở đó, nay là Tịnh Phạn vương, phu nhân Liên Hoa Quang, nay là phu nhân Ma-da, Đồng nữ Bảo Quang Minh chính là thân ta đây.

Những chúng sinh được đức vua dùng bốn Nhiếp pháp để thu nhận, nay đây là những Bồ-tát không thoái chuyển đối với đạo quả Vô thượng Bồ-đề hiện có mặt trong pháp hội này, hoặc là bậc trụ Địa thứ nhất cho đến bậc Thập địa, đủ các đại nguyện, nhóm đủ các trợ đạo, tu đủ các diệu hạnh, đủ các thứ trang nghiêm, được các thứ thần thông, trụ vào các loại giải thoát, nay ở tại pháp hội này trụ nơi những cung điện diệu pháp.

Bấy giờ, Thần chủ về đêm Khai Phu Nhất Thiết Thọ Hoa, muốn nêu lại nghĩa giải thoát này, vì Đồng tử Thiện Tài nên nói kệ rằng:

*Ta có mắt rộng lớn
Thấy khắp cả mười phương
Trong tất cả biển cõi
Luân hồi nơi năm đường
Cũng thấy chư Phật đó
Ngồi nơi cõi Bồ-đề
Thần thông khắp mười phương
Thuyết pháp độ chúng sinh
Ta có tai thanh tịnh
Nghe khắp tất cả tiếng
Cũng nghe Phật thuyết pháp
Hoan hỷ tin thọ trì
Ta có tha tâm trí
Không hai, không chướng ngại
Có thể trong một niệm
Biết rõ các biển tâm
Ta được trí tức mạng
Biết được tất cả kiếp
Thân mình và người khác
Phân biệt đều rõ ràng
Khoảng một niệm ta biết
Số kiếp như vi trần
Chư Phật và Bồ-tát
Chúng sinh trong các nẻo
Nhớ biết chư Phật kia
Đầu tiên phát đại nguyện
Cho đến tu các hạnh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Mỗi mỗi đều viên mãn
Cũng biết chư Phật kia
Thành tựu đạo Bồ-đề
Dùng các môn phương tiện
Vì chúng chuyển pháp luân
Cũng biết chư Phật kia
Có vô số các thừa
Chánh pháp trụ lâu mau
Chúng sinh độ nhiều ít
Ta trong vô lượng kiếp
Tu tập pháp môn này
Nay ta vì ông nói
Phật tử phải siêng học*

Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi môn giải thoát Xuất Sinh quang đại hỷ ánh sáng này của Bồ-tát. Còn như chư Đại Bồ-tát thân cận cúng dường tất cả chư Phật, vào biển đại nguyện Nhất thiết trí, viên mãn những biển nguyện của chư Phật, được trí dũng mãnh, nơi một địa Bồ-tát vào khắp tất cả biển địa Bồ-tát, được nguyện thanh tịnh nơi một hạnh Bồ-tát vào khắp tất cả biển hạnh Bồ-tát, được sức tự tại nơi một môn giải thoát của Bồ-tát vào khắp tất cả biển môn giải thoát của Bồ-tát, thì ta làm thế nào biết hết được, nói hết được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Trong đạo tràng này có một Thần chủ về đêm tên là Đại Nguyện Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sinh. Ông đến đó hỏi: Bồ-tát làm thế nào giáo hóa chúng sinh khiến đến Vô thượng Bồ-đề? Làm thế nào để nghiêm tịnh tất cả cõi Phật? Làm thế nào tu hành tất cả Phật pháp?

Đồng tử Thiện Tài bèn đánh lễ nơi chân Thần chủ, đi quanh vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

